

[Knud V. Jensen.]

somheder stilles et Beløb af henholdsvis 2 Mill. Kr. og 1 Mill. Kr. til Raadighed, til Fremme af Bestræbelser for Indvinding af nye Omraader for dansk Produktion 100 000 Kr., til Fremme af Eksportmuligheder for danske Produkter og til Støtte for Eksporten af disse 200 000 Kr., og dernæst i Form af Statsgarantier: for det første til Fremhjelpling af en forbedret Teknik inden for Industrien og til Støtte for Industrien ved Overtagelse af større Leverancer til Indlandet de i Forslaget nævnte 4 Mill. Kr., fremdeles til Fremme af Haandværkets Produktion de 200 000 Kr. og endelig de 70 Mill. Kr., den saakaldte Eksportkredit.

Jeg kunde tænke mig, der kunde opnaas almindelig Tilslutning fra alle Sider til det her foreliggende Lovforslag, og at Sagen maaske kunde behandles uden at gaa i Udvalg. Jeg kan dog paa mit Partis Vegne erklære, at saafremt særlige Oplysninger ønskes eller særlige Ting maatte fremkomme, som lettest klares gennem en Udvalgsbehandling, er vi naturligvis ogsaa parate til at deltage i en saadan. Men i øvrigt anbefaler jeg Forslaget, saaledes som det her er fremsat af den højtærede Handelsminister, til hurtig Gennemførelse og Vedtagelse i dette høje Ting.

Jensen-Brobj: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en Forlængelse i 2 Aar af den Støtte, som hidtil har været givet til Fremme af vore Erhvervsinteresser. Jeg kan tilsige mit Partis velvillige Behandling af dette Forslag, men jeg vil bede om, at Forslaget maa blive behandlet i et Udvalg, da der er forskellige Ting i det, vi fra vor Side gerne vil prøve paa at faa ændret. Det er jo ikke noget stort Lovforslag, naar man ser det, som det er fremsat her; det er jo ogsaa kun Ændringer til en bestaaende Lov, men det berører flere af denne Lovs Paragraffer.

Ifølge det første Punkt i Lovforslaget — §§ 5, 10 og 14 i Loven — stilles der 2 Mill. Kr. og 1 Mill. Kr. til Raadighed til Udlaan til henholdsvis Industri- og Haandværksvirksomheder. Jeg vil gerne slaa et Slag for, at man forøger det Beløb, der stilles til Raadighed for Haandværksvirksomhederne. Jeg mener, at Industriens Vilkaar for Øjeblikket er forholdsvis gode, og at Haandværket trænger mest til Hjælp. Derfor vil jeg gerne henstille, at Haandværksvirksomhederne nu faar en større Part af det Beløb, der stilles til Raadighed.

De Beløb, der har været stillet til Raadighed til Fremme af Bestræbelser for

Indvinding af nye Omraader for dansk Produktion — jfr. Lovens § 16 —, har kun været 100 000 Kr. Jeg synes, dette Beløb er for lille. Det har netop i den Tid, vi lever i, stor Interesse at faa alle de Markeder frem, som der er Mulighed for at faa frem. Ogsaa § 19 i Loven kan jeg medtage her; den drejer sig om Fremme af Eksportmuligheder for danske Produkter og Støtte for Eksporten af disse. Vi trænger i Øjeblikket til alle de nye Markeder, vi kan komme ind paa, og jeg synes, det er et latterligt lille Beløb, der stilles til Raadighed til Fremme af Eksportmuligheder, 200 000 Kr. Jeg vil gerne i Udvalget gøre mig til Talsmand for, at dette Beløb forøges meget betydeligt, saaledes at der er Mulighed for, at Staten kan støtte Eksporten med at finde de Markeder, som ligger rundt omkring os, og kan give en Støtte, som virkelig betyder noget; det, man hidtil har givet, har kun været Smaapenge.

Hvad angaar Garantierne, vil jeg være med til at nedsætte det i Lovforslaget til Industrien ansatte Beløb, 4 Mill. Kr., idet jeg ikke mener, at Industrien behøver Støtte ved Overtagelse af større Leverancer til Indlandet. Industriens Stilling er saa god, og den har al den Beskyttelse, den kan ønske sig i Form af Valutalov, idet man holder den udenlandske Konkurrence ude, at jeg mener, vi kan nedsætte disse 4 Mill. Kr. og stille et større Beløb til Raadighed for de Ting, jeg nævnte før. Endvidere vilde jeg gerne, at vi fik et større Beløb stillet til Raadighed i Form af Garantier til Fremme af Haandværkets Produktion.

Til Slut vil jeg henvende nogle Ord til den højtærede Handelsminister. Jeg vil gerne bede Ministeren tage saa large paa de Ansøgninger, der kommer ind fra Haandværkets Side, som vel muligt. Det kan jo ikke nægtes — det ser man ved at læse Bilag 2 i Lovforslaget —, at det er et stort Antal af de Haandværkere, der har søgt om Driftslaan, der ikke har faaet noget. Der er ca. 2 500, der har søgt, men kun 750, der har faaet bevilget, og deraf er kun de 404 kommet til Udbetaling; det vil sige, at der i Virkeligheden kun er udbetalt 16 pCt., kun ca. 1½ Million. Det er alt for lidt, naar der har været søgt om 9½ Million. Jeg vil gerne bede den højtærede Handelsminister om at lave de Regler, der her findes, saa lempelige som muligt, saa at saa mange som muligt af Haandværkets Folk kan komme i Betragtning. For det er sandelig ikke Industrien, der trænger til Hjælp i dette Land, det er Haandværket, der har de daarlige Vilkaar